

מת (חיפה) 55846-08-25 - מדינת ישראל נ' מרואן שרוף (עציר)

מ"ת (חיפה) 55846-08-25 - מדינת ישראל ע"י נ' מרואן שרוף ע"י ואח'שלום חיפה

מ"ת (חיפה) 55846-08-25

מדינת ישראל ע"י

ב"כ שלוחת תביעות חיפה, משטרת ישראל

נגד

1. מרואן שרוף (עציר) ע"י

ב"כ עו"ד תומר נה

2. ראנד אבו תמימה (עציר) ע"י

ב"כ עו"ד ליאור דויד

בית משפט השלום בחיפה

[19.10.2025]

כבוד השופט בוריס שרמן

החלטה (משיב 2)

בקשה להארכת מעצרו של משיב 2 עד תום ההליכים נגדו בת"פ. 55794-08-25

1. לפי עובדות כתב האישום שהוגש נגד המשיבים, בלילה שבין 28-29/5/25 נגנב בחיפה רכב מסוג יונדאי (להלן: "הרכב" או "הרכב הגנוב"). במועד שאינו ידוע למבקשת, לפני יום 26/6/25, המשיבים קיבלו את הרכב ביוזעם כי הושג בפשע והחל מאותו מועד נמצא משיב 1 נוהג ברכב. ביום 2/7/25 החל משעה 18:14 נמצא משיב 1 נוהג ברכב כשמשיב 2 יושב לצדו והשניים עוטים על ידיהם כפפות. ביום 27/7/25 הרכב אותר ע"י השוטרים בחניון שבקרבת ביתו של משיב 1. בחיפוש ברכב נמצא מתחת למושב הכיסא של הנהג חפץ דמוי תת מקלע מאולתר היורה ובכוחו להמית אדם ומחסנית לנשק המכילה 10 כדורי תחמושת. בתא המטען של הרכב נתפסו אמצעי לחימה שונים רבים, חלקי נשק ותחמושת. כן נמצא כי על הרכב מותקנות לוחיות זיהוי השייכות לרכב אחר. למשיבים יוחסו בצוואת חדא עבירות של קבלת נכסים שהושגו בפשע, לפי סעיפים 411 + 29(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") ושבל"ר ונטישה במקום אחר, לפי סעיף 413ג סיפא + 29(א) לחוק העונשין.

2. לטענת המבקשת, קיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיבים בכתב האישום. נטען, כי על רקע פעילות שנערכה כנגד המשיבים אותר הרכב הגנוב בחניון בית הספר המצוי בסמיכות לביתו של משיב 1 כאשר לוחיות זיהוי של הרכב אינן מקוריות. ברכב אותרו אמצעי לחימה רבים, בהם נשק מאולתר עם מחסנית ותחמושת, לבנות חבלה, רימוני הלם, עפרונות זיקוקין חזיזים, מצת חבלה ועוד. בצפייה בסרטונים נראים המשיבים כשהם נוסעים ברכב בעודם משוחחים ביניהם ועוטים על ידיהם כפפות לאורך כל הנסיעה. משיב 1 שמר על זכות השתיקה בחקירותיו, בעוד משיב 2 הכחיש תחילה כי נסע ברכב, אך לאחר שהוטחו בו הסרטונים, זיהה את משיב 1 ואת עצמו ואישר כי נסע ברכב במועד הרלבנטי. לטענתו, עטה את הכפפות לבקשת משיב 1 מבלי ששאל מדוע התבקש לעשות כן. עוד נטען בבקשה כי המשיבים יסכנו את ביטחונם של הציבור באם ישוחררו בשים לב לנסיבות המפורטות בכתב האישום - נסיעה ברכב הגנוב בו מצויים אמצעי לחימה רבים תוך עטיית כפפות עם עלייתם לרכב. לחובת משיב 1 הרשעות קודמות, לרבות מהעת האחרונה, בעבירות נשק. הוא שוחרר ממאסר מספר חודשים לפני ביצוע העבירות נשוא הבקשה. לחובת משיב 2 אין הרשעות קודמות.
3. לאחר שהדיון בבקשה נדחה מספר פעמים לבקשת ב"כ המשיבים, ביום 15/10/25 טען ב"כ משיב 2 כי לא קיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למרשו בכתב האישום. לטענתו, אין בחומרי החקירה ראיות לכך שמשיב 2 היה מעורב בצורה כלשהי בגניבת הרכב. אין בכך שמשיב 1 אסף את משיב 2 עם הרכב כדי ללמד על מודעותו של משיב 2 לכך שהרכב גנוב או לעצימת עיניים לאפשרות זו. העובדה שמשיב 2 נעתר לבקשת משיב 1 ועטה על ידיו כפפות בעת הנסיעה אינה מלמדת על כך. בהעדר מודעות לנסיבות העבירה לא מתקיימות ראיות לכאורה. עוד נטען כי משיב 2 נעדר הרשעות קודמות ובהעדר בדל של ראיה לכך שידע כי ברכב מוחזקים אמצעי לחימה לא מתקיימת עילה למעצרו.
- ב"כ המבקשת טענה כי משיב 2 בחקירותיו ידע למסור פרטים לגבי רכביו של משיב 1 ולהרחיק את עצמו מהרכב הגנוב. כאשר הוצגה לו תמונתו ביחד עם משיב 1 בתוך הרכב, אמר כי "לא רוצה לדבר" וסירב לשתף פעולה. רק כאשר נשאל לעניין הכפפות, טען כי עטה את הכפפות לבקשת משיב 1. משיב 2 לא מסר שום הסבר מניח את הדעת להימצאותו ברכב. טענותיו נסתרו. באשר לעילת המעצר, נטען כי עסקין באירוע פלילי חמור שיכול היה לגרום נזק רחב היקף. דיון והכרעה
4. על מנת להכריע במחלוקת בין הצדדים נטלתי את תיק החקירה ועיינתי בו. להלן אפרט את מסקנותיי.

5. "כידוע, בשלב הדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים בית המשפט נדרש להערכה ראשונית בלבד בדבר סיכויי ההרשעה בהליך בהתבסס על החומר הקיים. בשלב זה בית המשפט אינו בוחן אם הראיות מצביעות על הרשעת הנאשם מעבר לכל ספק סביר, אלא רק אם יש בראיות הגולמיות פוטנציאל הוכחתי המספיק כדי לבסס סיכוי סביר להרשעה (ראו: בש"פ 3422/21 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 15 [נבו] (2.6.2021)). ... לא למותר לציין גם כי בבחינתו של סיכוי סביר להרשעה, בית המשפט לא נדרש לקביעה קונקרטית בדבר משקלן של הראיות פרט למקרים נדירים" (כב' השופטת ד' ברק-ארז בעמ"ת 63181-06-25 בוליוק ואח' נ' מדינת ישראל, החלטה מיום 23/7/25). סבורני כי קיים סיכוי סביר להרשעת משיב 2 במיוחד לו ולפיכך מתקיימות ראיות לכאורה.

6. עיון בתיק החקירה מעלה, כי בעקבות מידע לפיו במסגרת סכסוך עבריינים משיב 1 מתכוון לפגוע באדם אחר תוך שימוש ברכב הגנוב, הוצאו צווים לחדירה סמויה לרכב ולהאזנת סתר. בהתאם לצווים אלה ברכב הותקנה מצלמה נסתרת שקלטה את המשיבים עושים שימוש ברכב כמפורט בכתב האישום.

בלב טענות הסינוגר עמדה גרסתו של משיב 2. יאמר מיד, מדובר בגרסה מאוחרת וסתמית, נעדרת פירוט מינימאלי למרות שהדעת נותנת כי מדובר באירוע לא שגרתי בחייו של משיב 2 שפרטיו אמורים היו להיות זכורים לו היטב (כמובן בהינתן הנחת החפות).

בהודעה מיום 4/8/25 (עמ' 8-10) משיב 2 הכחיש כי עלה אי פעם עם משיב 1 לרכב כלשהו. בהמשך אישר שבעבר עלה על רכבו של משיב 1 מסוג פולו. לאחר שהוצגה למשיב 2 תמונת הרכב הגנוב, הכחיש כי אי פעם נסע בו. לאחר שהוצגה למשיב 2 בחקירה מיום 11/8/25 תמונתו עם משיב 1 בתוך הרכב, תגובתו המידית הייתה: "אני לא רוצה לדבר" (עמ' 10). בהמשך ביקש לשוחח עם עורך דין. מסר כי "לא יודע" באיזה רכב צולמה התמונה, "לא זוכר" לאן נסע עם משיב 1, "לא יודע" למה הוא נראה בתמונה עוטה כפפות (עמ' 10). בהמשך לאחר שהוצגו למשיב 2 סרטונים, טען כי יצא עם משיב 1 "לסיבוב", כי משיב 1 ביקש ממנו לבוא עם כפפות ולא שאל מדוע, כי הוא "מפחד להגיד לא ל[משיב 1]" (עמ' 11). בהמשך משיב 2 לא סיפק הסבר מדוע משיב 1 נראה בסרטון עושה עם היד תנועה המדמה כלי ירייה, מה משיב 1 נראה בסרטון מצלם דרך חלון הרכב כשגם משיב 2 נראה מסתכל לאותו כיוון, לא זכר את תוכן שיחותיו עם משיב 1 במהלך האירוע, לא זכר עם מי נראה בסרטונים משיב 1 משוחח בטלפון, לא ידע להגיד מה מכיל בקבוק שנראה בסרטון מונח בדלת שליד מושב הנוסע ולמה הוא (משיב 2) נראה בסרטון מצביע עם ידו לעבר הבקבוק במהלך השיחה עם משיב 1 (לפי מסמך קעו (עמ' 2 סעיף ט') ניתן להבין כי הבקבוק מכיל חומר דליק) וכדומה.

מסקנתי מהאמור לעיל הינה כי משיב 2 לא מסר גרסה מלאה, אלא התייחס באופן סתמי לחלק מהראיות שהוטחו בו. הסבריו רחוקים מלהניח את הדעת. להלן רשימה חלקית בלבד של שאלות עליהן הוא לא סיפק תשובה: מדוע הכחיש החקירתו הראשונה שנסע ברכב עם משיב 1? מדוע עטה כפפות במהלך הנסיעה (הסברו לפיו התבקש ע"י משיב 1 לעטות כפפות ועשה כן "בלי לשאול שאלות" מעורר תמיהה ומצביע בעקיפין למודעות לכך שהרכב גנוב)? מה היה תוכן שיחתו עם משיב 2 (בשל רעשי נסיעה לא ניתן לשמוע את תוכן השיחה בהקלטה)? מדוע משיב 1 עשה סימן של כלי ירייה עם ידו במהלך השיחה? מדוע משיב 2 נראה בסרטון מצביע לכיוון בקבוק עם חומר דליק שהונח ליד רגלו ברכב? ועוד. לא מן הנמנע גם כי תשובותיו שיספק (באם יספק) משיב 2 לשאלות אלה במהלך חקירתו הנגדית יהוו גרסה כבושה.

אשר על כן, הגם שלא הוצגו ראיות ישירות למודעותו של משיב 2 לכל יסודות העבירות שיוחסו לו, המבקשת הניחה תשתית של ראיות נסיבתיות המקימה סיכוי סביר להרשעת משיב 2 ודי בכך לשלב הדיוני הנוכחי.

7. לענין עילת מעצר - אכן, למשיבים מיוחסות עבירות רכוש שכלל לא מקימות עילה למעצר עד תום הליכים. אין לחובת משיב 2 הרשעות קודמות ואין ראיות לכך שהוא מנהל אורח חיים עברייני או מבצע עבירות רכוש בתדירות גבוהה או בהיקף משמעותי. עסקין בצעיר כבן 33, גרוש המתגורר בבית הוריו ועובד לפרנסתו. אלא שלא ניתן להתעלם מהנתונים הנוספים העולים מחומר הראיות שמשפיעים במישרין על רמת מסוכנותו של משיב 2. כאמור, בתיק החקירה אינדיקציות משמעותיות לכך שמשפחתו של משיב 1 נמצאת בסכסוך דמים עם אחרים (ראה למשל תשאלים מוקלטים של משיב 1 בהם הוא חוזר מספר פעמים על כך שהוא "מסוכסך", סומן 12 ו-13 בתיק החקירה). לא ניתן להתעלם גם מכך שברכב בו נסע משיב 2 ביחד עם משיב 1 כאשר השניים עוטים כפפות על ידיהם נמצא (כעבור מספר שבועות) נשק ואמצעי לחימה רבים מאד. אזכיר בהקשר זה כי הרכב נמצא חונה בחניית בית ספר יסודי - דבר המעצים את הסיכוי לפגיעה בבלתי מעורבים. משיב 2 לא סיפק הסבר לתוכן השיחה שניהל עם משיב 1 במהלך הנסיעה, לרבות סימן כלי ירייה שעשה משיב 1 והצבעת משיב 2 לעבר הבקבוק עם חומר דליק - נתונים המעלים לכל הפחות חשד לכך שמטרת הנסיעה לא הייתה תמימה. גם אם לא מיוחסת למשיב 2 עבירה כלשהי בגין עובדות אלה, לא ניתן להתעלם מהן כליל.

8. למרות האמור, העדר ראיות ישירות למודעותו של משיב 2 לכך שנסע ברכב גנוב לצד העדר ראיות למעורבותו של משיב 2 בסכסוך האלים נשוא החקירה לצד עברו הנקי, מובילים אותי מסקנה כי באיזון הכולל בין עוצמת הראיות לכאורה לבין עוצמת עילת המעצר אין הכרח במעצרו הממשי של משיב 2 עד תום ההליכים. סבורני כי ניתן להסתפק בעניינו של משיב 2 בחלופה שתכלול הרחקה משמעותית מיישובי רכס הכרמל לצד פיקוח וערבויות מתאימות. ניתנה היום, כ"ז תשרי תשפ"ו, 19 אוקטובר 2025, במעמד הצדדים.